

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 26. februar 2015 i sag nr. BS 22-580/2012:

4

mod
Patientskadeankenævnet
Finsensvej 15
2000 Frederiksberg

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag vedrører erstatning for patientskade..

Dommen er udfærdiget uden fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218a, stk. 2.

I denne sag har sagsøger, **A** påstået sagsøgte, Patientskadeankenævnet, dømt til at anerkende, at sagsøger er blevet påført en patientskade som følge af behandling foretaget den 24. februar 2009.

Sagsøgte har påstået frifindelse.

Sagsfremstilling:

Sagsøgeren havde i sommeren 2008 fået foretaget en operation med fjernelse af en betændt kirtel i højre armhule efter en periode med betændelse i svedkirtler i venstre armhule.

Den 3. februar 2009 var sagsøger til undersøgelse på **B** for at få en vurdering, om kirtlen kunne fjernes. Han blev ifølge journalen gjort bekendt med risikoen for uhensigtsmæssig ardannelse, infektion, blødning og recidiv, hvilket han accepterede.

Den 24. februar 2009 blev sagsøger opereret i venstre armhule.

Efter operationen opstod komplikationer i form af defekter i operationsarret. Sagsøger blev ordineret antibiotika, selv om de ikke var påvist egentlige infektioner eller vækster af bakterier.

Den 17. juni 2009 var defekterne helet, og behandlingen blev afsluttet.

Sagsøgeren oplevede gener i form af smerter, bevægelsesindskrænkninger i venstre arm. Sagsøger oplevede en forværring af generne ved fysisk aktivitet. Han havde modtaget fysioterapeutisk behandling og behandling med NSAID, hvilket ikke havde effekt.

Sagsøger blev af egen læge henvist til speciallæge **C**; som erklærede, at *"Tilstanden er noget diffus uden sikre holdepunkter for skader på de store nervestammer. Der er klar tidsmæssig sammenhæng mellem det operative indgreb og debuten af de nuværende symptomer, og det anses for sandsynligt, at der er tale om en perioperativ komplikation evt. i form af en mindre nerveskade i venstre armhule med efterfølgende sekundær sensibilisering."*

Den 28. februar 2011 afgav speciallæge i plastikkirurgi **D**; en erklæring om, at der vil være en skønsmæssig nerveskaderisiko på 10%.

Den 24. marts 2011 traf Patientforsikringen afgørelse om, at sagsøger ikke var berettiget til erstatning efter lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet. I begrundelsen henviste nævnet til, at betingelserne i lovens § 20, stk. 1, nr. 1 ikke var opfyldt, da behandlingen på **B** ikke afveg fra, hvad en erfaren specialist ville have givet i samme situation. Af begrundelsen fremgår, at sagsøger ikke var omfattet af lovens § 20, stk. 1, nr. 4, da generne ikke lå ud over, hvad sagsøgeren måtte tåle. Patientforsikringen anførte, at *"det forekommer hyppigt, at der indtræder gener i form af smerter, bevægelsesindskrænkninger og føleforstyrrelser efter fjernelse af betændelsesforandringer i armhulen. Lovens krav om sjældenhed er således ikke opfyldt."*

Sagsøger klagede over afgørelsen til Patientskadeankenævnet, som den 1. marts 2012 stadfæstede Patientforsikringens afgørelse, hvor det i begrundelsen blandt andet er anført, at *"Det er nævnets vurdering, at den opståede nerveskade er en hædelig komplikation, der kan indtræde, selv ved optimal behandling."* Skaden blev vurderet til ikke at være mere omfattende, end hvad sagsøgeren måtte tåle.

Sagsøger er den 15. december 2010 visiteret til flex-job, begrundet med, at sagsøgerens arbejdssevne fandtes varigt nedsat pga. alvorlig arvelig sygdom, som giver problemer med blodsukkeret.

Sagsøgeren forklaring under sagens hovedforhandling:

Sagsøger forklarede, at han har tendens til bylder i armhulen, der giver smerter indtil bylden springer. Det er et ubehageligt sted. Han har haft mange bylder, der ikke blev opereret. Operationen i højre armhule gik godt, da der kun var gener i starten. Han var sygemeldt i 1 – 1½ måned. Han fik nogle øvelser, som han selv kunne udføre. Derfor valgte han også at blive opereret

i venstre armhule. Han blev ved forundersøgelsen advaret mod flere risici, men ikke mod smerter og følelsesløshed. En uge efter operationen kunne han stadig ikke løfte venstre arm ret højt op. Der var en konstant prikken i venstre underarm. Det gør ondt, hvis man rører ved hans arm. Han kan ikke vaske gulv eller støvsuge. Han kan ikke handle ind. Han kan kun løfte med højre arm, da han har nedsat kraft i venstre. Det gør også ondt, når han er i bad eller tager tøj på. Han kan ikke længere gå på jagt – og har ikke det samme sociale liv som tidligere. Han er blevet mere indelukket og mere overbeskyttende. Han gjorde sin uddannelse som kok færdig inden operationen. Han kunne arbejde op til 15 timer dagligt, hvor han nu ikke længere kan løfte en gryde. Han blev aldrig helt raskmeldt efter operationen og har ikke kunnet vende tilbage til sit arbejde. Han kan skære salat i en kort periode. Han startede i flexjob i december 2010, men er ikke i flex-job i dag, men ville nok kunne klare et flex-job med en arbejdstid på måske op til 3 timer dagligt. Han skal slappe af et par timer, når han kommer fra arbejde. Et flex-job med 4 timer om dagen var for meget for ham. Begrundelsen for, at han fik bevilget flex-job, var alvorlig sygdom. Kommunen interesserede sig mere for det end skaderne efter operationen. Han lider også af for lavt blodtryk, Morbis Olsen, da han producerer for meget insulin. Han får depotmedicin gennem E for den lidelse. Han spiser 6 gange om dagen ligesom en sukkersygepatient. Han har altid lidt mad eller chokolade med, når han går ud. Han har været indlagt med lammelser i venstre side, da han besvimede pga. for lavt blodsukker. Efter ½ årstid forsvandt lammelserne igen. Han mener ikke, at den sygdom påvirker hans arbejdsevne. Han har haft flere alvorlige tilfælde af hypoglykæmi. Han er delvist uenig med lægen om det spørgsmål. Han har aldrig lagt sig syg med den sygdom – værre er det ikke. Han er ikke besvimet i flere år. Han har problemer med at holde fast og med kæfter i armen. Han føler det som om, at han har sandpapir på begge arme.

Syns- og skønsrapporten:

Der har under sagen været stillet en række spørgsmål til Retslægerådet, hvor det i Retslægerådets besvarelse blandt andet er anført:

” Sagsøger har smerter og følelostyrrelser i venstre armhule samt på indersiden af venstre underarm og overarm som komplikation efter operation 24. februar 2009. Sådanne symptomer forelå ikke forud for operationen, som var forbundet med kompliceret ophelingsfase... Det kan ikke af sagen afgøres, hvorledes sagsogers symptomer ville have udviklet sig, såfremt han ikke var blevet opereret. Det er ikke klart, hvor alvorlig den pågældende hidroseadenit var. Det vurderes for usandsynligt, at grundlidelsen i sig selv ville have medført de pågældende gener. Det kan ikke med nogen sikkerhed afgøres, hvilke gener grundlidelsen ville have medført... De pågældende gener kan betinge det nedsatte funktionsniveau af armen, således som det er fremstillet af neurologisk speciallægeundersøgelse ...

Nerveledningsundersøgelse af relevant nerve i venstre overekstremitet har ikke vist tegn på nerveskade. Dette fund indikerer, at der ikke er større nerveskade af den følelnerve, som strækker sig fra armhulen ned på indersiden af underarmen. Undersøgelsen kan dog ikke afvise, at der er en mindre nerveskade, som kan medføre de symptomer, inklusive smerter, som sagsøger klager over. Det er kendt, at for eksempel smerter efter venepunktur kan være invaliderende, uden at en egentlig nerveskade kan påvises. Mekanismen bag disse neuralgiske smerter er ikke klarlagt...."

Sagsøgeren har i et processkrift skønnet sagens værdi til 1.774.450 kr.

Procedure:

Parterne har fremlagt påstandsdokumenter med følgende anbringender:

Sagsøgeren har til støtte for sin påstand gjort gældende, at de gener han har pådraget sig ved behandlingen er ud over, hvad han må tåle og er omfattet af lovens § 20, stk. 1, nr. 4, at der er en klar tidsmæssig sammenhæng med operationen, at der er tale om en sjælden skade, at skaderne er så alvorlige, at erstatning skal gives og at sagsøgeren har påvist, at nævnets afgørelse bør tilsidesættes..

Sagsøgte har til støtte for sin påstand gjort gældende: at sagsøgeren ikke har bevist, at han ved behandlingen blev påført skade af en alvorlighed, som beskrevet i lovens § 20, stk. 1, nr. 4, at både speciallæge og retslægeråd har beskrevet god bevægelighed, men nedsat kraftpræstation i begge skuldre, albuer og håndled, at det ikke er oplyst, hvorledes sagsøgers symptomer ville have udviklet sig, hvis ikke han var blevet opereret, at sagsøgers flex-job er begrundet i hans arvelige sygdom og ikke behandlingen i nærværende sag og at der ikke er grundlag for at tilsidesætte nævnets afgørelse.

Rettens begrundelse og resultat:

Retten bemærker indledningsvist, at sagsøgerens flex-job er begrundet i sagsøgerens arvelige sygdom, som har givet problemer med blodsukkeret – og der er ikke grundlag for at antage, at årsagen skulle være en anden, end den er beskrevet – uanset sagsøgeren ikke er enig i den begrundelse. Det bemærkes i samme forbindelse, at sagsøgeren ikke har påklaget den oplyste begrundelse for at bevilge flex-job. Sagsøgerens arbejdsevne og helbredsforhold har været alvorligt påvirket af sagsøgerens arvelige sygdom.

Efter indholdet af Retslægerådets erklæring lægger retten til grund, at det ikke kan afgøres, hvorledes sagsøgerens symptomer ville have udviklet sig,

såfremt han ikke var blevet opereret og at behandlingen kan have forhindret en forværring af sagsøgerens daværende symptomer.

Retslægerrådet har med henvisning til den foretagne neurologiske speciallægeundersøgelse erklæret, at nerveledningsundersøgelsen at den relevante nerve ikke har vist tegn på nerveskade, hvor det dog ikke kan afvises, at der er en mindre nerveskade, der kan have medført de symptomer, som sagsøgeren klager over.

Efter bevisførelsen i sagen lægges herefter til grund, at operationen er udført efter gældende retningslinjer, at operationen var nødvendig, og at skaden ligger inden for de risici, som man som patient må tolerere ved en behandling af den pågældende karakter, jf. lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet § 20, stk. 1, nr. 1-4.

Der er derfor ikke grundlag for, at sagsøgtes afgørelse skal tilsidesættes, herunder ikke grundlag for at antage, at sagsøgtes skøn er udført på et utilstrækkeligt grundlag.

Som følge af det anførte frifindes sagsøgte.

Når henses til sagens karakter, herunder navnlig at generne tidsmæssigt har sammenhæng med behandlingen af sagsøgeren, og at sagsøgerens arvelige lidelse næppe ville have medført tilsvarende skader, findes det mest rimeligt at ophæve sagens omkostninger, således hver part selv betaler egne sagsomkostninger.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte Patientskadeankenævnet frifindes.

Ingen af sagens parter betaler sagsomkostninger til den anden part eller til statskassen.

Chr. Notlevsen,
Retsassessor.

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Esbjerg, den 2. marts 2015.

Louise Mogensen, kontorfuldmægtig